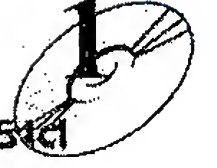

પ્રથમ મુલાકાત

પ્રથમ મુલાકાત, પ્રથમ પરિચય, છતાંયે લાગ્યો સંબંધ અવિચળ;
બહુ ન સમજું છતાંયે ચોક્કસ, છો આપ અદ્ભુત અને અદ્વિતીય.

અપૂર્વ દર્શન સ્વયં અનુપમ, અભેદ દષ્ટિ-કરા સ્વ-ઉદયમ્;
રૂંવેરૂંવામાં વિભોર આનંદ, અસંગ સત્સંગ 'સ્વરૂપ'-સમયમ્.

પ્રથમ પ્રણયને ભૂલે ન પ્રેમી, અમારી શાદી લગન અલૌકિક;
તમારી આજ્ઞા, તમારું તપબળ, છે મોક્ષગામી અપાર સૌખ્યિક.

જે પ્રેમે પડતાં નિતાંત ચડતી, “જ્ઞાની પુરુષ” પર ‘રાગ’ જ દેહાતીત;
અનંત ભવમાં પ્હેલી ને છેલ્લી, જોઈ ને જાણી અબુધ પ્રીત-રીત.

જે ‘રાગે’ તૂટે પુરાણાં બંધન, આખુંયે ત્રિકરણ પડી ગ્યું રાગે;
પ્રગટ પુરુષ પર મોહ અતિરેકે, વર્તે છે મોક્ષ જ ‘દાદા’ની સામે.

પરાયાં સ્નેહો સમૂળ નષ્ટે, અખંડ પ્રેમ જ ‘સ્વરૂપ’ દષ્ટે;
અવસ્તુ નષ્ટે સ્વ-ગુણ પરિણામ, અહો ! ઉપાદાન સતત્ત્વ મસ્તે.

નિકાલીવસ્થા હો આપને વશ, બુદ્ધિ હો સમ્યગ આહુતિ-યજ્ઞે;
હાજર સમાર્ગમ અપૂર્વ આગમ, હૃદય-જ્ઞાનામૃત દીધું સર્વજ્ઞે.

અનાદિ જીવનાં તૂટે છે બંધન, પ્રગટ સમક્ષે જીવંત સજીવન;
આતમ-સ્વભાવે બધા છે સિદ્ધ જ, પરમ પારિણામ સ્વક્રિય શિવમ્.

અમર સંજીવન અભેદ હું જ છું, અભેદ-એકમ ‘દાદા’-કવિતે;
‘દાદા’-નિદિધ્યાસ ભુલાવે વિશ્વ જ, પ્રગટ રૂપાતીત સ્વ-પદ અમી તે.

